

faa? Mod ham skal jeg ingen Dadel udtale, jeg troer, at han har ledet Undersøgelsen med tilbørlig Samvittighedsfuldhed, men hvorledes Instruxen har været, er det, jeg ikke veed, og hvor Skylden derfor ligger, veed jeg heller ikke; men for at ikke noget Eignende skal fsee i Fremtiden, finder jeg mig foranlediget til at drage dette frem. Forhørsdommeren begyndte med at tage samtlige Vælgerne i de Communer, over hvilke der særlig var ført Klage, i Forhør og spørge dem, om de havde stemt saa eller saa. Vælgerne maatte selvfølgelig, siden de bleve kaldte i Forhør, staae i den Formening, at det havde Noget at betyde, og det er en Selvfølge, at det var en stor Uleilighed baade for Forhørsdommeren og for samtlige Vælgerne, at hver Enkelt af dem — der var 2 à 300 — skulde forhøres; men da saa Enden kom, da alle Dplysningerne kom om, at de havde stemt saaledes med ganske enkelte Undtagelser, hvad sagde man saa her? Man sagde, at det ikke var ved Forhørsprotocollen, at de skulde stemme; men ved Valglisten, ja et æret Medlem af Udvalget sagde endog, at de kunde ligesaagodt have stemt for deres Kromand eller Møller, eller hvem det var, han nævnte, og at han ikke engang havde gjort sig den Uleilighed at gennemlæse de Actstykker, som vare indkomne. Hvad skal man nu troe ovre i Valgkredsen, hvor disse Anstalter, disse Forhør og disse Uleiligheder ere foregaaede, om, at der her tages saa lidet Hensyn dertil. Dette var det Første, jeg skulde udtale mig om, men Enden er ikke endda. Da Valget var foregaaet paany, nemlig den 26de Januar, varede det ikke længe, inden man begyndte justitiel Tiltale mod samtlige Valgbestyrrelser; der var ikke mindre end 25 Medlemmer, og samtlige disse bleve indstævnedes til Beile, og det var ikke en enkelt Gang, at det skete. Der blev bestiftet baade Forsvarer og Anklager, og forsaavidt var Alt i sin Orden; men, som sagt, de maatte reise mere end een Gang. Valgbestyrrelsen i Beile har, som det er oplyst i Forhørene, f. Ex. tilført Valglisten Stemmer, efterat Listen var sluttet, og dette er blevet undskyldt med, at man var bleven enig derom. I den Anledning bleve samtlige Valgbestyrrelsens Medlemmer stævnedes til Beile for at forklare, om

dette var Tilfældet. De benægtede det nu, i den Grad gif det frem og tilbage, og Sagen er endnu ikke til Ende, sidste Løvedag var der endnu Forhør. Og saa kommer man her med en Indstilling om, at man kun ønsker justitiel Tiltale mod Valgbestyrrelsen i Sellinge-Hover, efterat det er vitteligt, at justitiel Tiltale er begyndt mod samtlige Valgbestyrrelser! — Hvad Indstillingerne under Nr. 1 og 2 angaaer, da ere de ogsaa lidt forunderlige. Saavidt mig bekjendt — og jeg troer, at den Efterretning, jeg har, er paalidelig — ere alle de Vedkommende multerede og have erlagt deres Bøder, og nu kommer man og siger, at man ønsker justitiel Tiltale imod dem. Jeg veed ikke, hvor Feilen ligger, men vist er det, at det forekommer mig at være lovlig seent at sige, at man kun ønsker Tiltale mod en enkelt, efterat samtlige Valgbestyrrelser ere dragne ind under Sagen. Med Hensyn til, at Indstillingen under Nr. 3 henviser til Valglovens § 41, vil jeg sige, at dette vist ikke er ganske correct; men jeg har ingen Ændring villet stille af den Grund, at jeg betragter Spørgsmaalet som Noget, der allerede er afgjort, at de Vedkommende allerede ere straffede eller snart ville blive det, saa at der ikke er Noget derved at gjøre; ellers vilde jeg have stillet Ændringsforslag; thi det er nok egentlig Valglovens § 23, som er overtraadt. Heller ikke kan jeg skjonne, at det er rigtigt, at den tilforordnede Vælger skal straffes; der har egentlig slet ingen Tilforordnet været. Sagen er den, at Valgbestyrrelsens Formand i Sellinge-Hover ikke havde sammenkaldt Sogneraadet for at foretage Valg paa et Medlem, men uden Videre havde betragtet sig selv som Medlem og bedet en Vælger om at hjælpe sig med at føre Stemmelisten. Der kan derfor vistnok være Tvivl om, hvorvidt dette kan kaldes en Tilforordnet i den Forstand, hvori Loven forstaaer det. — Saa er der endelig det ærede Medlem (H. M. Peterfen), som klagede over Sagen fra Øster Suede. Det vil være de ærede Medlemmer bekjendt, hvilken Sykke det i sin Tid gjorde her i Thinget, at der var klaget over, at en Skolelærer Baggesgaard, som var Sogneraadets Formand og havde ført Valglisten, skrev mit Navn, blot naar Vælgerne nikkede.